

 Social- og Boligministeren  Også i: Also in: Information 24-02-2024 Sektion M...

**Information**

## ★ I januar suspenderede socialministeren international adoption. Nu kritiserer forskere hende for at »kortslette processen og skrue op for dramatikken«

 Information.dk, 22. februar 2024 21:25, Villads Andersen..., 4285 ord, Id:ea1bf9c6,

Sigrid Nygaard Moderne Tider August smider armene om halsen på sin far og gemmer ansigtet i hans frakke, da vi kommer ud i gangen til dem. De er lige kommet hjem fra børnehaven, han er ved at tage den mørkeblå flyverdragt og de gule gummistøvler af.

Bagefter styrter han ind i stuen til sin nye kuglebane, henter kassen med biler på værelset og viser os bjørnen Amumu - en bamse med smækbukser, som hans forældre, Kasper og Lasse, sendte til ham sammen med en billedbog om dem selv og deres hjem, så han kunne se, hvem de var, og hvor han snart skulle bo.

Kasper finder bogen frem, og August kravler op på hans skød og peger og spørger, hvad folkene på billederne hedder.

De senere måneder har hans forældre bakset med en ny bog. Den skal Augusts lillebror eller lillesøster have. For over et år siden skrev de sig op til at adoptere igen fra Sydafrika, hvor de også adopterede August fra. Der er gået en del tid med at »søskendeforbere« ham, som Lasse siger.

»Vi har talt meget om det og allerede fået en masse billeder af, hvordan det kunne blive. August bliver en fantastisk storebror,« siger Kasper.

»Og så ville det være godt for August at have nogen at være sammen med det hele om, nogen at spejle sig i. Ellers er der mange ting, han skal gå med selv,« siger Lasse.

Familien står som nummer 12 på listen. Deres fil er blevet sendt til Sydafrika, telefonen kunne i princippet ringe, hvornår det skulle være: Her er Augusts lillebror. Eller: Her er Augusts lillesøster. De ville få tilsendt et billede, de kunne hænge op på køleskabet og en tyk mappe om deres barn. Navn, livretter, yndlingsfarve, hverdag.

Men måske når de aldrig så langt.

Danmarks eneste adoptionsbureau, DIA, har valgt at lukke og afvikle sig selv. Midt i december suspenderede Ankestyrelsen alle adoptioner fra Sydafrika efter at have dokumenteret, at DIA havde brudt danske og internationale regler. En måned senere

besluttede socialminister Pernille Rosenkrantz-Theil (S) at suspendere adoption fra alle andre lande, og så gav DIA op.

Men efter at have gennemgået sagens centrale dokumenter kritiserer flere forvaltningsforskere nu Rosenkrantz-Theils ageren i forløbet, som førte til, at DIA lukkede sig selv.

Ankestyrelsens arbejde blev »kortslettet«, og flere grundlæggende sagsbehandlingsregler blev tilsidesat, lyder kritikken.

Og i offentligheden har ministeren begrundet sin beslutning med, at »børn er blevet stjålet, franarret eller købt« - selv om hun ikke har kendskab til nyere sager om stjålne, franarrede eller købte børn, der skulle være sendt til Danmark. Sagen om DIA handler om noget helt andet.

Det rejser spørgsmålet, om beslutningen blev truffet på et sagligt grundlag - og om den opfattelse af problemerne i adoptionssystemet, der har bredt sig i offentligheden, faktisk er retvisende.

Er man på baggrund af fortidens adoptionsskandaler i gang med at sætte en stopper for nutidens og fremtidens adoptioner?

Alle lande skal undersøges

Fredag den 12. januar sendte Ankestyrelsen to dokumenter til DIA.

I det ene skrev styrelsen, at den agtede at bede ministeren om at trække DIA's tilladelse til at hjælpe danskere med at adoptere fra Sydafrika endegyldigt tilbage. Ankestyrelsen var hverken blevet overbevist eller betrygget af de svar, organisationen havde givet på den kritik, som en måned tidligere førte til, at styrelsen suspendede DIA's samarbejde i Sydafrika.

Sagen handler om en ansættelse, der ifølge Ankestyrelsen er et bevidst forsøg på at omgå danske og internationale regler og udgør en indirekte og ulovlig støtte til DIA's sydafrikanske samarbejdspartner.

»Når Ankestyrelsen har færdigbehandlet DIA's høringssvar, vil Ankestyrelsen enten sende en indstilling til ministeren om samarbejdets ophør eller orientere ministeren om, at samarbejdet efter Ankestyrelsens vurdering vil kunne fortsætte,« skrev Ankestyrelsen i en orientering til socialministeren samme dag.

Afgørelsen var med andre ord ikke truffet endnu. DIA fik tre uger til at gøre indsigelser.

Det andet dokument var et brev om, at Ankestyrelsen skærpede sit tilsyn med DIA for at undersøge, om der skulle være lignende problemer med samarbejdet i de andre lande, DIA formidlede adoption fra. Thailand, Taiwan, Tjekkiet, Indien og Filippinerne.

Som et led i undersøgelsen bad Ankestyrelsen blandt andet om ansættelseskontrakter for organisationens kontaktpersoner i landene, alle korrespondancer med dem og oversigter over pengeoverførsler. Herefter ville Ankestyrelsen gennemgå svarene og »foretage en vurdering af den samlede adoptionsformidling« og »oplyse ministeren om udfaldet«, lød det i orienteringsbrevet til ministeren.

DIA fik seks uger til at sende oplysningerne.

Forskere: Minister tilsidesatte regler

Men der endte hverken med at gå tre eller seks uger. Kun tre dage senere, mandag den 15. januar, skred Pernille Rosenkrantz-Theil ind i sagen. Hun besluttede at suspendere DIA's arbejde i alle lande og orienterede Folketingets social- og familieordførere i et brev samme dag. DIA blev ringet op og fik at vide, at de ville modtage beslutningen om suspensionen på skrift dagen efter, tirsdag den 16. januar.

Men i løbet af mandagen besluttede DIA's bestyrelse at lukke og afvikle sig selv.

Forløbet er usædvanligt, mener Frederik Waage, professor i forvaltningsret på Syddansk Universitet:

»Hvad er det, som haster så meget, og som får ministeren til at gribe ind på den måde? Ankestyrelsen er jo allerede i gang med at undersøge de andre lande, og det skal de også. Men ministeren vælger så at kortslutte den proces og tilsidesætter flere grundlæggende sagsbehandlingsregler undervejs,« siger han.

Forvaltningsrettens undersøgelsesprincip fastslår, at man skal gennemgå en sag grundigt, inden man træffer afgørelse, så man er sikker på, at man træffer den rigtige beslutning, forklarer Waage. Man skal også gennemføre en partshøring.

»Men her suspenderer ministeren DIA's virksomhed, før Ankestyrelsen har modtaget oplysninger om samarbejdet med de omhandlende lande og uden nogen reel partshøring,« siger Waage.

Også lektor i forvaltningsret ved Københavns Universitet Rasmus Grønved Nielsen undrer

sig, efter han har læst de centrale dokumenter i sagen:

»Det er en mærkelig fremgangsmåde og virker voldsomt at gribe ind på den måde. Ministeren ved positivt, at der allerede er en proces i gang, og at den proces kan føre frem til en mindre indgribende foranstaltning - hvis der ikke er tegn på problemer i samarbejdet med de øvrige lande, så er der ikke nødvendigvis grundlag for at suspendere,« siger han og henviser til et andet princip i forvaltningsretten; det, som kaldes proportionalitetsprincippet.

»Indgrebet må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt. Fordi samarbejdet med ét land er kritisabelt, kan man ikke uden videre suspendere samarbejdet med de øvrige lande,« som han forklarer det.

Professor i forvaltningsret Michael Gøtze deler Waages og Grønveds vurderinger.

»Det ser lidt rodet ud for departementet. Hvis sagen kommer til Ombudsmanden, vil han efter min vurdering være kritisk over for forløbet, medmindre der er en god forklaring. DIA's regelbrud skal tages alvorligt, men ministeriet skal selv overholde reglerne og kan ikke kortslutte processen og skrue op for dramatikken,« siger Gøtze, som også kalder det »specielt«, at ministeriet aldrig endte med at sende DIA en skriftlig begrundelse for at suspendere alle lande.

»Det bliver reelt en mundtligt meddelt afgørelse. Ministeriet ringer og siger, at hele DIA's virke suspenderes. Det er en alvorlig besked og en indgribende beslutning. At give den over telefonen er lidt som at fyre folk via WhatsApp. Det kan godt gøres bedre,« siger Michael Gøtze.

Værre ikke at gribe ind

Information har forelagt forskernes kritik for Pernille Rosenkrantz-Theil, som ikke mener, at hun kunne gøre andet end at gribe ind i sagen på den måde, hun gjorde.

»Det ville have været meget, meget kritisabelt, hvis jeg som ansvarlig minister ikke havde suspenderet på det grundlag, vi har,« siger hun:

»Når Ankestyrelsen skærper tilsynet med hele DIA's virksomhed, så mener jeg, det er rimeligt, at vi suspenderer midlertidigt, mens vi undersøger, hvad der er op og ned. Min hensigt var at sætte adoptionssagerne i bero i et par måneder, så vi havde sikkerhed for, at tingene foregik ordentligt. Det endte med at gå anderledes, fordi DIA trak stikket, og så blev beslutningen voldsommere, end jeg havde lagt op til.«

- Men hvorfor vælger du at suspendere samarbejdet i de andre lande, før man overhovedet har undersøgt, om der er problemer i dem?

»Det gør jeg, fordi den mistanke, der skal undersøges, er så alvorlig, at jeg mener, det ville være uansvarligt at lade processerne køre videre, mens vi undersøger, om reglerne bliver fulgt.«

- Er der konkrete mistanker om, at der skulle være problemer i de andre lande?

»Nej, men Ankestyrelsen vurderede, at vi ikke kan være sikre på, at DIA generelt kan leve op til sit ansvar. Når DIA med åbne øjne bryder reglerne, som de har gjort, så er problemet ikke længere i Sydafrika eller i et andet land. Så er problemet i DIA og med hele DIA.«

- Ankestyrelsen kunne selv have valgt at suspendere, det valgte styrelsen ikke at gøre, og den lagde heller ikke op til, at du skulle gøre det

»Når først Ankestyrelsen har hejst flaget og sagt, at der er en risiko for, at tingene ikke foregår efter reglerne i de andre lande, så kan jeg ikke som ansvarlig minister stå inde for, at vi bare lader samarbejdet fortsætte, som om intet er hændt.«

I forhold til kritikken af den manglende partshøring henviser socialministeren til, at hun og ministeriet havde tænkt sig at bede om DIA's bemærkninger til suspensionen. Men da DIA besluttede at lukke sig selv, stoppede processen, før den kom i gang.

»DIA's beslutning gjorde, at vi aldrig fik muligheden for at gennemføre suspenderingen på den måde, vi havde tænkt,« siger Pernille Rosenkrantz-Theil.

## Nejmuren

Måske bliver August et af de sidste børn, som bliver adopteret til Danmark. Han blev født i Johannesburg i Sydafrika - i hvert fald blev han fundet der, i en kurv i sit fineste tøj, som Kasper siger. Der er en udførlig beskrivelse af dagen og de efterfølgende måneder i Augusts journal, en tyk stak papirer, som hans forældre har fundet frem.

Det var en lokal mand fra området, som fandt August og ringede efter politiet, som dukkede op sammen med en ambulance, der kørte ham på hospitalet, mens betjentene bankede på døre i området for at forhøre sig: Havde nogen set noget? Vidste nogen noget? De indrykkede også en annonce i den lokale avis. Dem bliver der indrykket mange af i landet.

Som så mange andre kom August på børnehjem. Politiet måtte opgive at finde hans forældre, og efter at en domstol havde vurderet sagen, blev han indstillet til adoption. I



Siden hun traf sin beslutning om at suspendere international adoption, har socialminister Pernille Rosenkrantz-Theil kommenteret sagen i flere medier og på sin egen facebookprofil.

Til DR sagde hun blandt andet:

»Hvis man ønsker at adoptere et barn i Danmark, skal man jo være sikker på, at det ikke er et barn, man har taget fra nogle andre forældre, der ikke havde et ønske om at bortadoptere barnet,« mens hun på sin egen Facebook skrev:

»Børn er blevet stjålet, franarret eller købt - og sendt over på den anden side af jorden. Det ønsker ingen. Derfor har regeringen stoppet for international adoption.«

Men sagen fra Sydafrika handler ikke om, at børn er blevet stjålet, franarret eller købt. Ankestyrelsen har dokumenteret, at DIA har overtrådt sine akkrediteringsvilkår og begået flere alvorlige fejl og regelbrud, nogle mod bedre vidende. Størstedelen drejer sig om ansættelsen af Pamela Wilson, en ældre kvinde, som i flere år arbejdede for Impilo, den organisation, som DIA samarbejder med i Sydafrika.

Wilson hjalp primært udenlandske par, når de kom til landet for at hente deres børn. Det var også hende, der hjalp Lasse og Kasper, da de kom til Sydafrika for at hente August: Hun tog det første billede, der er taget af dem sammen, hjalp dem med at finde rundt i den skilteløse retsbygning, hvor adoptionen skulle godkendes af en dommer, og kørte bilen, da de første gang skulle have ham med hjem fra børnehjemmet.

I juli 2022 blev Pamela Wilson ansat direkte af DIA. Fra da af skulle hun kun hjælpe danske par. DIA skrev til Ankestyrelsen, at de havde sikret sig, at ansættelsen var lovlige, og at Pamela Wilson fratrådte sin stilling hos Impilo, før hun startede hos dem. Begge dele viste sig at være forkert. Wilson var i en periode ansat begge steder, altså en dobbeltansættelse, som er imod reglerne, og DIA havde slet ikke undersøgt, om ansættelsen var i overensstemmelse med sydafrikansk ret.

DIA's ansættelse af Pamela Wilson kom i stand, efter at en lovændring i Danmark fra 2022 forbød DIA at støtte sine private samarbejdspartnere direkte. Ifølge Ankestyrelsen var ansættelsen et bevidst forsøg på at omgå reglerne: Wilson arbejdede groft sagt stadig for Impilo, men blev lønnet af DIA.

Ifølge DIA handlede ansættelsen af Wilson derimod om at sikre sig, at der stadig var nogen til at hjælpe danske par, når de var i landet.

Samtidig med at sagen om Wilson kørte, udbad Ankestyrelsen sig to konkrete dokumenter i en adoptionssag uden at få dokumenterne tilsendt, selv om DIA var i

besiddelse af dem.

Tålmodigheden var ved at være opbrugt. I december suspendede Ankestyrelsen DIA's arbejde i Sydafrika. DIA opsagde Pamela Wilson for at råde bod på rodet. Men det var ikke tilstrækkeligt for Ankestyrelsen, som havde mistet tilliden til organisationen.

Sagen i Sydafrika er den anden på kort tid: I maj 2023 tilbagekaldte Pernille Rosenkrantz-Theil DIA's tilladelse til at formidle adoption fra Madagaskar, blandt andet fordi det danske bureau også her havde brudt flere regler om økonomisk støtte. I oktober fik DIA en formel advarsel for at have overtrådt danske og internationale regler.

Det er alvorlige sager. Men ikke eksempler på, at »børn er blevet stjålet, franarret eller købt« .

»I strid med god forvaltningsskik«

Det hører med til historien, at Ankestyrelsen både har godkendt alle DIA's samarbejdsaftaler og alle adoptioner.

Før en adoption kan gennemføres, skal styrelsen udskrive en såkaldt 17c-erklæring. Det er en erklæring om, at hele forløbet omkring adoptionen, frem til at barnet bliver matchet med sine kommende forældre, lever op til danske og lokale love og regler samt internationale konventioner. Hvis der er mistanke om nogen former for børnehandel, eller om at de biologiske forældre ikke har afgivet barnet frivilligt, må Ankestyrelsen ikke udskrive en 17c-erklæring.

I 2022, som er det seneste år, der findes en årsberetning for, godkendte Ankestyrelsen alle anmodninger om adoption.

Men i 2023 tiltrak tre sager fra Madagaskar sig en del opmærksomhed. I den ene sag blev samtykket til at bortadoptere barnet givet af en børnehjemsleder i stedet for af den biologiske mor, som var mindreårig. DIA havde dog ikke sikret sig, at børnehjem s lederen retsmæssigt måtte træffe beslutningen.

I de to andre sager var det uklart, hvordan og hvorfor børnene endte på børnehjem. Deres filer indeholdt forskellige beskrivelser af de samme forløb.

DIA trak selv den ene sag tilbage, de to andre blev afvist af Ankestyrelsen, så ingen af adoptionerne blev gennemført. Og i ingen af sagerne drejede det sig konkret om, at børnene skulle være stjålet, franarret eller købt.



»Hvis man ikke har konkrete eksempler på, at børn skulle være franarret, stjålet eller købt, så hopper kæden af,« siger professor på Syddansk Universitet Frederik Waage:

»Ministeren må ikke lave sådan en kobling, om det så er på Facebook eller nogen andre steder, hvis der ikke er en realitet i det. Det er i strid med god forvaltningsskik og tæt på injurierende over for DIA at sige, at de skulle have medvirket til at formidle adoptioner med stjalne børn, hvis det ikke er tilfældet. Det er en meget alvorlig beskyldning,« siger han.

Lektor ved Københavns Universitet Rasmus Grønved ser anderledes på sagen:

»Det er ikke kønt, men politikerne har lang snor, når de bedriver politisk kommunikation, og de må gerne sætte tingene på spidsen,« siger han:

»Noget andet er så, at opslaget kan give anledning til spekulationer om det reelle grundlag for beslutningen om suspension,« siger han - og henviser til den næste halvdel af ministerens opslag:

I sit facebookopslag anbefaler Pernille Rosenkrantz-Theil nemlig sine følgere at se en dokumentarserie, som netop er blevet vist på DR. Serien handler om børn, som blev adopteret fra Indien til Danmark i 1970'erne og 80'erne, og som dengang blev franarret deres forældre.

Det er ikke første gang, at historier som dem har været fremme. Der er kendte sager fra midten af 1960'erne og frem til begyndelsen af 2010'erne. I 2016 stoppede daværende socialminister Karen Ellemann (V) al adoption fra Etiopien efter flere historier om fattige etiopiere, der var blevet presset til at afgive deres børn.

Sidste år afsatte Folketinget 12,6 millioner kroner til en uvildig undersøgelse af international adoption i perioden 1964 til 2016.

Så sent som i denne uge sagde en tidligere medarbejder fra Ankestyrelsen, Freja Bøggild, til DR og Danwatch, at »ingen internationalt adopterede i Danmark kan vide sig helt sikre på, at den historie, der står i deres adoptionspapirer, stemmer overens med virkeligheden« .

På baggrund af DR's dækning har flere partier foreslået at udvide Folketingets undersøgelse, så den også får til opgave at placere det juridiske ansvar for de fejl og regelbrud, der er sket. Noget, som har fået en del opmærksomhed i pressen og er foregået sideløbende med, at DIA besluttede at afvikle sig selv.

Men selv om det hele handler om adoption, har forløbene ikke noget med hinanden at gøre: Der er to forskellige spor - et historisk og et nutidigt - og det må ikke blandes

sammen, når ministeren træffer afgørelser, siger Frederik Waage:

»Man bliver nødt til at få et klart svar på, om hun holder tingene adskilt her. Det opstår der tvivl om, når hun indsætter et link til DR-dokumentaren på den måde. En udsendelse om noget, der foregik for mange år siden, og som ikke har noget at gøre med den aktuelle sag, giver ikke et sagligt grundlag for at suspendere. Det ville være magtfordrejning,« siger Waage.

Ikke kendskab til nyere sager

Socialminister Pernille Rosenkrantz-Theil siger til Information, at hun i sit facebookopslag henviser til de »helt ufatteligt mange historier, der har været i de år, hvor jeg har beskæftiget mig med det her område« .

Hun nævner sagerne fra Etiopien og Mumbai-skandalen, en sag om forfalskede papirer og salg af børn fra børnehjemmet Shejar Chhaya, som det danske adoptionsbureau AC Børnehjælp samarbejdede med fra 1998 til 2005. Hun peger også på dokumentarudsendelserne Hemmeligheden i skyggearkivet Løgnen om Louises adoption og den nye DR-dokumentar om de adopterede børn fra Indien. Alle sammen sager, hvor adoptionen ligger langt tilbage i tid.

- Og de sager er grunden til, at du »stoppede international adoption« , som du skriver?

»Ja, selvfølgelig. Vi ændrede adoptionsloven i 2016 for at undgå, at der sker noget lignende igen. Og når man så bryder de regler, som udelukkende er lavet for at undgå, at børn bliver stjålet, franarret eller købt, så er det jo det, der er risikoen.«

- Men har du kendskab til, at nogle af de børn, som er blevet adopteret til Danmark, efter den nye lovgivning trådte i kraft, er blevet stjålet, franarret eller købt?

»Det har jeg ikke kendskab til, nej. Beslutningen blev ikke truffet på baggrund af konkret viden om konkrete børn, men på baggrund af risikoen for, at det kan ske. Og fordi det er sket ufatteligt mange gange, både i dansk sammenhæng og i udenlandsk sammenhæng. Det er bagtæppet.«

- Men du skriver ikke 'risiko for'. Du skriver, at 'børn er blevet stjålet, franarret eller købt'

»Ja, det ved vi jo.«

- Du har lige sagt, at du ikke har kendskab til konkrete sager, efter den nye adoptionslov

trådte i kraft?

»Nej, ikke aktuelle sager, er du gal? Hvis jeg havde konkret viden om, at der lige nu var blevet stjålet eller franarret børn, som var blevet adopteret hertil, så kan jeg love dig for, at jeg ikke havde nøjedes med at suspendere. Så var DIA blevet lukket på stedet. Uden diskussion.«

- Professor Frederik Waage kalder det i strid med god forvaltningsskik og tæt på injurierende over for DIA at begrunde suspendingen af deres arbejde med, at børn er blevet franarret, stjålet eller købt, hvis der ikke er konkrete eksempler på, at DIA har medvirket til det?

»Det må han jo så mene, men jeg siger ikke og har aldrig sagt, at DIA har medvirket til noget sådant. Det, jeg siger, er, at reglerne er lavet som et værn mod handel med børn. De er lavet alene af den årsag. Og når de regler bliver brudt, så opstår der en risiko for, at der kan ske børnehandel. Som det er sket før.«

- Har de gamle sager haft betydning for din beslutning?

»Jeg har beskæftiget mig politisk med det her område i ti år, og der er ikke nogen som helst tvivl om, at selvfølgelig spiller hver eneste af de her sager ind på min beslutning.«

- Er det et sagligt hensyn?

»Historikken er ikke nok til, at man kan eller skal suspendere, det ville ikke være sagligt, selvfølgelig ikke. Men beslutningen er heller ikke kun truffet på den baggrund. Den er truffet, fordi Ankestyrelsen har skærpet sit tilsyn med DIA på grund af flere aktuelle sager.«

- Blander du fortiden og nutiden sammen her?

»Nej. Jeg siger, at de regler, som er blevet brudt, er lavet med henblik på at undgå de situationer, som der har været historisk. Og når de regler bliver overtrådt, så er der risiko for, at vi lander samme sted igen. På den måde betyder historien noget.«

- Ville du have truffet den samme beslutning, hvis du ikke kendte de gamle sager og kun kiggede på sagerne fra Sydafrika og dem fra Madagaskar?

»Ja, det vil jeg tro. Jeg havde sikkert ikke sat så mange udråbstegn efter beslutningen, men beslutningen ville have været den samme. Når først man indfører det skærpede tilsyn, er det helt rimeligt, at man træffer en beslutning om at suspendere.«

## Hjemløs kærlighed

Da adoption fra Sydafrika blev suspenderet før jul, blev Kasper bekymret, mens Lasse blev ved med at tro på, at August nok skulle få en bror eller en søster. Nu er de begge ved at miste modet.

Ankestyrelsen og ministeriet har fra begyndelsen sagt, at man vil gennemføre alle sager, hvor barnet og forældrene allerede er blevet matchet, men har endnu ikke fremlagt en plan for hvordan. Fremtiden er endnu mere usikker for de forældre, som er på venteliste, men som endnu ikke er blevet sat sammen med et barn. Forældre som Kasper og Lasse. I alt står 37 ansøgere, par eller enlige, på ventelister til de seks lande.

»Lige nu er jeg bare pisseked af det,« siger Kasper og holder en lang pause: »Det er en upræcis sorg, en hjemløs kærlighed.«

August kravler op på køkkenbordet for at hjælpe Lasse med at lave aftensmad.

»Hvis han ikke får nogen søskende, så er vi enormt lykkelige over, at vi har fået ham, og vi er enormt taknemmelig for ham,« siger Lasse.

»Men jeg synes, det er hårdt, hvis han bliver en af de sidste børn, der blev adopteret. Vi beder ham allerede om meget. Vi beder ham bære at være adopteret, om at være sort i et hvidt samfund, om at have forældre af samme køn, og så måske også om at bære hele dansk adoptionshistoriens ulykkelige afslutning,« siger Lasse og kigger på August, som fylder pasta fra en bøtte over i en gryde.

»Men lige nu klarer han det meget godt.«

Lasse, Kasper og August har ønsket at optræde anonymt af hensyn til August. August er ikke hans rigtige navn. DIA har ikke ønsket at udtale sig til artiklen.

- »Jeg er pisseked af det,« siger Kasper (t.v.), der er på venteliste til at adoptere fra Sydafrika. Sigrid Nygaard

- 

Sigrid Nygaard